

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1409/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боравац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ... коју заступа пуномоћник Владимир Милановић, адвокат из ..., против тужених: ББ из ..., кога заступа Весна Станимировић, адвокат из .. и ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Владислав Костић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/18 од 26.10.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/18 од 26.10.2018. године као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужених, изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2701/18 од 26.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 458/18 од 04.06.2018. године одбијен је приговор стварне ненадлежности и тужени обавезани да тужиљи за период од 01.12.2014. до 31.08.2015. године солидарно исплате по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада 39.727,64 динара са затезном каматом од 24.03.2018. године па до исплате и по основу обрачунате затезне камате 13.912,45 динара, по основу регреса за коришћење годишњег одмора 9.512,55 динара са затезном каматом од 24.03.2018. године до исплате и по основу обрачунате затезне камате 3.341,24 динара. Обавезан је друготужени да тужиљи за период од 01.09.2015. до 01.12.2017. године исплати по основу накнаде трошкова за исхрану у току рада износ од 118.680,40 динара са затезном каматом од 24.03.2018. године па до исплате и по основу обрачунате затезне камате 18.930,96 динара, по основу регреса за коришћење годишњег одмора износ од 28.537,65 динара са затезном каматом од 24.03.2018. године па до исплате и по основу обрачунате затезне камате износ од 4.579,97 динара. Обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 70.350,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 2701/18 од 26.10.2018. године одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Суботици П1 458/18 од 04.06.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремене ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизије су изјавили с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављених ревизија на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизијама тужених као изузетно дозвољеним, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиле у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом тужених у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду дана 01.12.2017. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 250.225,20 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије тужених нису дозвољене.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић